

Rekonstrukcja obrazu z sygnału rzadkiego

Karol Olko

9 stycznia 2014

Abstrakt

Niniejszy raport stanowi opis pracy nad implementacją algorytmu rekonstrukcji obrazu rzadkiego na karcie graficznej, z wykorzystaniem biblioteki OpenCL. Projekt opiera się na osiągnięciach grupy badawczej uniwersytetu RICE, twórców tzw. jednopikselowej kamery [1]. Zasympulowano jej działanie w sposób software'owy oraz przy wykorzystaniu kamery. W ramach pracy zaimplementowano algorytm odtwarzania obrazu, wykorzystujący wyłącznie procesor CPU, kartę graficzną oraz rozwiązanie hybrydowe, które porównano ze względu na czas obliczeń. Implementację poprzedziły rozległe badania literaturowe.

Spis treści

1	Wstęp	3
1.1	Wprowadzenie	3
1.2	Cele i założenia projektu	3
1.3	Zarys proponowanego rozwiązania	4
2	Analiza złożoności i estymacja zapotrzebowania na zasoby	5
2.1	Sprzęt uruchomieniowy	5
2.2	Oszacowanie zasobów pamięciowych	5
2.3	Złożoność obliczeniowa algorytmu	5
3	Symulacja i testowanie	6
3.1	Modelowanie i symulacja	6
3.2	Testowanie i weryfikacja	6
3.2.1	Walidacja	6
3.2.2	Wydajność	6
4	Rezultaty i wnioski	7
5	Podsumowanie	8

1 Wstęp

1.1 Wprowadzenie

Kierunek badań odtwarzania sygnału rzadkiego (ang. **CS** – *Compressed Sensing*) jest stosunkowo nową i bardzo ciekawym kierunkiem badań w dziedzinie przetwarzania sygnałów cyfrowych (ang. **DSP** – *Digital Signal Processing*). W klasycznym podejściu, aby dokładnie odtworzyć sygnał ciągły, próbkuje się go przynajmniej z częstotliwością Nyquista. Dla sygnałów szybkozmiennych jest to jednak bardzo kosztowne, gdyż wymaga to znacznego skomplikowania czujników (wypasając je w mechanizm kompresji danych) lub wymusza wykorzystanie kanału transmisyjnego o dużej przepustowości. Często również wykonanie samego pomiaru jest drogie (rezonans magnetyczny) lub niebezpieczne (promienie rentgenowskie). Wyniki badań z dziedziny próbkowania rzadkiego dowodzą jednak, że często udaje się dokładnie odtworzyć sygnał ze znacznie mniejszej liczby pomiarów, wykorzystując jego nadmiarowość i rzadką reprezentację w odpowiednio dobranej przestrzeni [3]. Ta sama idea wykorzystywana jest w algorytmach kompresji danych: rzadka reprezentacja zdjęcia w bazie falkowej jest metodą zmniejszenia wielkości obrazu w standardzie JPEG2000 [2] próbuje znaleźć taki sposób pomiaru, który pobiera konieczne informacje o sygnale już w skompresowanej formie.

Problem odtwarzania sygnału rzadkiego sprowadza się do rozwiązania nieoznaczonego układu liniowego. Posiadając niepełną liczbę m pomiarów i macierz pomiarową o rozmiarze $m \times n$, należy znaleźć to rozwiązanie równania (należące do nieskończonej rodziny rozwiązań, zależnych od $m-n$ parametrów), które najlepiej odtwarza sygnał wejściowy. Okazuje się, że często rozwiązaniem bliskim optymalnemu jest sygnał najbardziej rzadki, tzn. posiadający największą liczbę zerowych współczynników. W ostatnich latach przygotowano szereg metod, różniących się złożonością obliczeniową i konieczną liczbą pomiarów. W gruncie rzeczy wszystkie sprowadzają się jednak do rozwiązywania równań Newtona. [Tu opisać L2, L1, L0, Indyk – falki, MRI – Fourier].

Poniższy raport składa się z sześciu rozdziałów. Po wstępie następuje rozdział poświęcony złożoności czasowej i pamięciowej postawionego problemu. Rozdział trzeci przedstawia koncepcję jego rozwiązania, a czwarty - procedury testowe. Rozdziały 5 i 6 opisują odpowiednio wyniki przeprowadzonych eksperymentów oraz podsumowanie. Szczegółowy opis zadania znajduje się w załączniku.

1.2 Cele i założenia projektu

Głównym celem projektu była implementacja wybranego algorytmu odtwarzania sygnału rzadkiego, wykorzystując do obliczeń kartę graficzną. Zadaniem dodatkowym była symulacja jednopikselowej kamery, wykorzystując kamerę firmy Jai, dostępną w sali laboratoryjnej. Projekt miał umożliwić znaczne przyspieszenie istniejących rozwiązań, opartych głównie o skrypty środowiska Matlab/Simulink, a także umożliwić odtwarzanie obrazów o większej skali (docelowo obraz w pełnej rozdzielczości kamery, czyli 2560×2048 pikseli). Z uwagi na przyjęty sposób generowania pomiarów oraz przede wszystkim - konieczność przechowywania macierzy pomiarowej w pamięci, okazało się to kompletnie nierealne.

1.3 Zarys proponowanego rozwiązania

Projekt rozpoczęto od rozległych badań literaturowych. Oprócz zrozumienia zagadnienia, próbowano rozeznąć się w dostępnych metodach, a w szczególności – ich potencjalnej wydajności implementuje algorytm TQVC[Link]. Jest on atrakcyjny ze względu na stosunkową łatwość w implementacji, jak i wysoką skuteczność. Funkcją celu, minimalizowaną w tej metodzie jest totalna wariacja (ang. **TV** – *Total Variation*). Jej istota polega na założeniu, że *gradient* zdjęcia jest rzadki.

2 Analiza złożoności i estymacja zapotrzebowania na zasoby

2.1 Sprzęt uruchomieniowy

2.2 Oszacowanie zasobów pamięciowych

2.3 Złożoność obliczeniowa algorytmu

3 Symulacja i testowanie

3.1 Modelowanie i symulacja

3.2 Testowanie i weryfikacja

3.2.1 Walidacja

3.2.2 Wydajność

4   **Rezultaty i wnioski**

Ok

5 Podsumowanie

Spis rysunków

Literatura

- [1] Strona internetowa projektu single pixel camera. <http://dsp.rice.edu/cscamera>, 2014.
- [2] JPEG Comittee.
- [3] M. Davenport i inni. *Introduction to Compressed Sensing in Compressed Sensing: Theory and Applications*.